

(דף נד ע"א) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגונא דישראל
דאתמר בהון (יחזקאל טז ז) ואת ערום ועררה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

דבר אחר (יונה ב יא) ויאמר יהו"ה לדג ויקא את היונה אל היבשה, קם סבא מבתר טולא פתח
ואמר, והמן כזרע גד הוא (במדבר יא ז), מאי כזרע גה, אלא גד איהו ימינא ושמאלא, גמו"ל דלי"ם,
כזרע גד דא יונה י' ודאי, טפה חנורתא, דביה אשתלים גד ואתעביד גיה, ועל דא האי זרעא
דאיהי יו"ד דאיהי טפה קדישא, אתמר (יונה ב יא) ויקא את יונה אל היבשה דאיהי נוקבא,
וממה דהות יבשה ה' אתקריאת ארץ, לאפקא זרעין ואיבין, הדא הוא דכתיב (בראשית א י) ויקרא
אלהי"ם ליבשה ארץ, ולמקוה המים קרא ימים, דא מקוה ישראל מושיעו בעת צרה (ירמיה יד ח).
מקורא דנביעו מההוא זרע דאתמשך ממוחא עלאה, והאי (נ"א וכהיא) טפה איהי י' ועירא, פד
נפקת א מן מוחא דאיהי חכמה, פל ספירה נטלת חלקהא, עד דאתפלגת לתשע נקודין, וכד
נטיל פל חד חולקיה אשתארת עשורא מפלהו טפין, דנטילת ההיא יבשה דאיהי עשירית
האיפה סלת, ובגינה מעשרין.

וההיא טפה בעמודא דאמצעיתא אתארכת, ואתעבידת זרע ו', דכליל שית סטרין, וכמה דכל
ספירן נטלין חולקיהון מההוא טפה, הכי נטלין מזרע (נ"א מההוא זרע) דאיהו ו', פד איהו זעיר
אתעביד שית, פד נטיל ביו"ד סליק לשתי, שית זמנין עשה, אבל פל ספירן פל חד איהו תשע,
ומלכות בה אשתלים פל חד לעשר, וכלא אתמשך לגביה דגיד דאיהו צדיק, ומניה לכהוא
יבשה, ובכהוא זמנא דאריק בה פלא אתקריאת תיבת נח, ורזא דמלה ותנח התיבה בחדש
השביעי (בראשית ח יג), מה דהות ה' יבשה, אתעבידת ה"א השביעי, ודא איהו ותנח התיבה בחדש
השביעי, ותנח ודאי בחדש השביעי, ודא איהו גיד צדיק ח"י עלמין, בגין דמניה נפיק זרע להאי
יבשה.

וכל מאן דאפיק האי זרע דאיהו נביעו מלעילא דלא בהאי יבשה, גרים פרודא בההוא נביעו,
כביכול כאלו אתפסק נביעו דשכינתא, ויתרבה נביעו דסטרא אחרא, דאינון מי טופנא, הדא
הוא דכתיב (בראשית יט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, בההוא זמנא דלית נביעו בההיא יבשה
דהיא כבדה, אתעבידת קלה, לאסתלקא מעל ישראל, ואתמר בה (שם יז) ותרום מעל הארץ, ולא
נחתת עד ירחא שביעאה, דאתמליאת בזכון דילה ואיהי כבדה נחתת, הדא הוא דכתיב (שם ח
ד) ותנח התיבה בחדש השביעי, דאיהו תשרי דרועא שמאלא, דאי הו' נפקין ביה יפקון במיתה,
ולא ישתארון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, חד מעיר כגון נח, ושנים ממשפחה כגון שם
ויפת, ומאחרנין שנים שנים שבעה שבעה, מאינון עמי הארץ דדמין לבעירן ועופין וחייון,
ואלין אינון דאוקרין זמים טובים וחיין, דאינון שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד
דשבועות, תרין יומין דפורים, שבעה שבעה אלן שבעה יומין דפסחא, ושבעה יומין דסכות,
או דמתפללין ח"י ברכאן דצלותא בכל יומא. (דף נד ע"ב) דסלקין לחושבן שנים שנים שבעה
שבעה ח"י.

או אלין דהוון נטרין י' דאיהו אות ברית מילה דאיהו לשמנה דכלא ח"י, או אלין דמנחן תפלי
בכל יומא דאינון אות י', כמה דאת אמר (שמות יג טז) ויהי לאות וכו', והוון קשרין ליה בח' בתי
דתפלי, דאינון ד' בתי דתפלין דרישא, וארבע פרשין דתפלין דיד, או אינון דנטרין אות י' שבת
בתחומא דיליה דאיהו ח', תרי אלפי אמין לכל סטרא, וכלא ח"י, לאלין אינון מקבלין בתשובה,
דאיהי תיבת נח יום הפפורים.

אבל לאחרנין לא יקבל לון בתיובתא, ואם יפקון ביומא דדינא, אלין דלא הוון נטרין, אתמר בהון
(בראשית ז כא) ויגוע כל בשר הרמש על הארץ, ואלין אתקריאו רשעים גמורים דנדינון לאלתר
למיתה, דבהון בשית יומין הות שכינתא מתתרכא הדא הוא דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה הינה
מנוח לבך רגלה, ואלין אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אלין אינון דנטרין ח"י ושבתות וימין טבין, עליהו אתמר ותשב אליו הינה
לעת ערב ודא ערבי שבתות וימין טבין, דשכינתא קא אתיא לשריא עליהו בגין דאינון קדש,
כמה דאת אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים פלכם
היום (דברים ד ד).

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכתיבין בספרא דח"י, כמה דאת אמר
ובספר חיים ברכה וכו', בינוניים דפלין מחול וקדש תליין עד יום הפפורים דאיהו פגוונא
דתיבת נח, אם תיבין בתיובתא יקבל לון ויכתבין לחי, ואם לאו יכתבין למיתה עם אחרנין,
דאתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוניים בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר
בהון (שם ו ט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא דחובין.

(ועוד דבזמנא דיתתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישויב יתהון ממותנא, דבהווא זמנא
יתבטל מותנא, דהוון מתנבאין אינון נביא דאספקלריא דלא נהרא דלא שפתארוזן אלא חד
מעיר ושנים ממשפחה, פגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר
שבעה שבעה מסטרא דבת שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה ניחא דירית לה
צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין, דתנינא איהו מספק וימא חדא
דיום הפפורים, וימא חדא דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דספות ושבעה יומי
דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתתבא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריה הוא למשה, שאיל רחמי עליהו, ומסר גרמיה למיתה, הדא הוא
דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרה, ובפיוסא דיליה אדבק במלפא, ואחיד בדרועא
דמינא ואמר (שם יג) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד
בגופא ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריה הוא לאלין בינוניים לגביהו תמה זכות אבות,
פיין דלא תאבו בתיובתא הא אינון פרשעים גמורים ואם תאבין בתיובתא אתמר לגביהו חלה
זכות אבות, ובגין דלא יתאבידו אלין בינוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא פנח דלא
פעא רחמי על דריה, בהווא זמנא מסר גרמיה עליהו, הדא הוא דכתיב ואם אין מחני נא.

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא בתראה, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא מחולל
מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו, מדוכא פעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא, בכמה דוחקין
דסביל עליהו, ובגיניה (שמות לב ד) ונחם יהו"ה על הרעה וגומה, והדא הוא דכתיב (ישעיה נג
ה) ובחבורתו נרפא לנו, ובגיניה שמאל הוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה, וימין מקרב לון
בתיובתא דאיהו פסח,